

Εκ μέρους των μελών του ΔΣ της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΓΟΝΕΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
Ο Πρόεδρος Δ.ΔΙΟΪΛΗΣ

Καλωσορίζουμε τους γονιούς, τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές και συμμετέχουν στη σημερινή μας ημερίδα με το γνωστό σε όλους σας θέμα: «Η τοξικό-εξάρτηση στη νεαρή ηλικία».

Το θέμα των ναρκωτικών μας έχει απασχολήσει και τα προηγούμενα χρόνια κι έχουμε κάνει αρκετούς αγώνες ενημέρωσης, βάζοντας τις θέσεις μας, τις προτάσεις μας πάνω σ' αυτό το ζήτημα, σαν γονεϊκό κίνημα.

Άρα η σημερινή μας δουλειά είναι μια συνέχεια της πάλης μας ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά, ενάντια στον θάνατο, που συνδυάζεται με αγώνα όλα αυτά τα χρόνια για μια «ζωή ολόκληρη και όχι με δόσεις» για εμάς και τα παιδιά μας.

Τα ναρκωτικά είναι ένα πολύτιμο όπλο στα χέρια της εκμεταλλευτικής κοινωνίας που βιώνουμε, γιατί θέλει τη νεολαία μας γονατιστή, προσκυνημένη, παθητική, αδιάφορη, μοιρολατρική, χωρίς ιδανικά, χωρίς καθαρή σκέψη, χωρίς ελεύθερο χρόνο, χωρίς δικαιώματα, χωρίς όνειρα για ένα καλύτερο αύριο.

Αφορμή της εκδήλωσης είναι και τα φαινόμενα που παρατηρούμε τα τελευταία χρόνια στα σχολεία μας:

- Αύξηση της χρήσης ουσιών σε μικρότερες ηλικίες
- Μεγαλύτερη συμμετοχή παιδιών αριθμητικά
- Έξαρση στα τεχνικά επαγγελματικά λύκεια
- Απάθεια και εξοικείωση με την κατάσταση από μερίδα γονιών-εκπαιδευτικών-μαθητών

Λέγοντας «μόδα είναι, θα περάσει», «αν δεν τα κάνει τώρα που είναι νέος, τότε πότε;», «θα δοκιμάσει και θα βαρεθεί», ακόμα και «είναι δημοκρατικό δικαίωμα, ελευθερία, ο έφηβος να διαχειριστεί τον εαυτό του όπως αυτός επιθυμεί».

Για εμάς η στροφή του νέου στα ναρκωτικά στην αρχή της εφηβείας ή της προ-εφηβείας, όλο και συχνότερα στις μέρες μας, δεν γίνεται τυχαία ούτε είναι ζήτημα απλώς και μόνο εξωτερικών περιστάσεων και συναναστροφών.

Τα ναρκωτικά τα θρέφει η ίδια εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, αυτή που γεννάει την αδικία, την φτώχεια, την μιζέρια για τους πολλούς που παράγουν τον πλούτο, και την χλιδή για τους λίγους που εκμεταλλεύονται τον ιδρώτα εκατομμυρίων εργαζομένων σε όλο τον πλανήτη. Καλούμε τους γονείς, τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές να σκεφτούν, ν' αναρωτηθούν:

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΑΠΟ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΥ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑ;

Είναι αυτοί που παίρνουν το βιβλίο από το χέρι των παιδιών μας και ύστερα τα κατηγορούν ότι είναι αδιάβαστα. Αυτοί που μας παίρνουν την δουλειά μας και το φαγητό από το τραπέζι μας. Αυτοί που μας ετοιμάζουν ένα μαύρο μέλλον. Αυτοί που μαζεύουν δισεκατομμύρια στην Ελβετία από την δουλειά μας. αυτοί έφεραν την κρίση στη χώρα μας και τώρα καλούν τις οικογένειες μας να την πληρώσουν. Αυτοί που στερούν τον ελεύθερο χρόνο στα παιδιά μας, ν' αθλούνται, να δημιουργούν, να βρίσκουν ελεύθερους χώρους.

Αυτοί λοιπόν οι ίδιοι ανακάλυψαν τη «λύση για όλα τα κακά»:

- ✓ «νόμιμο το χασίσι»
- ✓ «και τα υποκατάστατα των ναρκωτικών» (κι αυτά είναι ναρκωτικά)
- ✓ «θα πωλούνται ελεύθερα στα φαρμακεία και τα νοσοκομεία»

Έχουν το θράσος να μιλάνε στα παιδιά μας για «ελεύθερη διάθεση του σώματος»

ΑΣ ΣΚΕΦΤΟΥΜΕ ΟΜΩΣ;

- Είναι ελεύθερος ο μαθητής να συμμετέχει στην εκδρομή του σχολείου;
- Είναι ελεύθερος ο μαθητής όταν μένει ο γονιός του άνεργος;
- Είναι ελεύθερος ο μαθητής όταν δεν έχει η οικογένεια για φροντιστήριο;
- Είναι ελεύθερος ο μαθητής όταν η ανεργία του γονιού του στερεί την ψυχαγωγία, τον αθλητισμό, την μόρφωση;
- Είναι ελεύθερος ο μαθητής να κόψει ή να μην κόψει εισιτήριο στα ΜΜΜ;

Αυτοί που διαφημίζουν την «ελεύθερη διάθεση του σώματος», είναι οι ίδιοι που στήνουν σήμερα τείχη στους πρόσφυγες να ταξιδέψουν στις χώρες που θέλουν, αυτοί που μιλούν για «ελεύθερη διάθεση του σώματος» πνίγουν τα προσφυγόπουλα στο Αιγαίο, σκοτώνουν τους λαούς της γης για τα κέρδη τους.

Νόμιμα λοιπόν τα ναρκωτικά, παράνομες όμως οι κινητοποιήσεις, οι καταλήψεις, η ανυπακοή στους νόμους για μια καλύτερη μόρφωση.

Οι γονείς ξέρουν καλά ότι δεν υπάρχουν «καλά» και «κακά» ναρκωτικά. Τόσα χρόνια που συζητάμε με γονείς δεν βρήκαμε ούτε έναν γονιό που να θέλει να δώσει στο παιδί του «καλά», «μαλακά» ναρκωτικά, να νιώσει ρε αδερφέ την ελευθερία στη διάθεση του σώματος του.

Σε αυτή την υποκρισία τους περί «ελευθερία διάθεσης του σώματος», απαντάμε με τα λόγια του Κ. Βάρναλη:

«σε θέλουν σκλάβο να χτυπάς το κούτελο στο χώμα! Χασίσι αν θες μετά χαράς, αλλά όχι ελευθερία!»

Για να λυθεί το πρόβλημα των ναρκωτικών χρειάζεται να λείψουν οι αιτίες που το γεννούν. Αιτίες γνωστές και ομολογημένες. Η φτώχεια, η εκμετάλλευση, η ανεργία, η σχολική ή άλλη κοινωνική απόρριψη και περιθωριοποίηση. Είναι οι συνέπειες της κοινωνία της εκμετάλλευσης μέσα στην οποία ζούμε σήμερα.

Η Ομοσπονδία Γονέων Αττικής έχει λοιπόν ένα γερό όπλο. Ξέρουμε τις αιτίες που γεννούν τα ναρκωτικά, αιτίες κοινωνικές, πολιτιστικές, ψυχολογικές, ιστορικές και γνωρίζουμε και την διέξοδο που είναι ο αγώνας.

Με το υλικό της σημερινής συζήτησης θα πάμε προς τα κάτω. Ενώσεις, σχολικές μονάδες.

- Καλούμε τις ενώσεις ν' ανοίξουν συζήτηση με όλα τα σχολεία της περιοχής τους με το σημερινό θέμα
- Θα βοηθήσουμε τις ενώσεις με ομιλητές και επιστήμονες που γνωρίζουν το θέμα
- Θέλουμε να γίνει δουλειά μέσα στα σχολεία με συζητήσεις, ταινίες, θέατρο, μουσικές παραστάσεις, διοργάνωση αθλητικών αγώνων, με εκθέσεις μέσα στα σχολεία, με ερωτηματολόγια, με κινητοποιήσεις προς τους Δήμους την Περιφέρεια, τα Υπουργεία
- Η υπόθεση των ναρκωτικών δεν είναι υπόθεση των ειδικών (που είναι χρήσιμοι), πρέπει να γίνει υπόθεση των γονιών, των μαθητών και ειδικά των εκπαιδευτικών που πρέπει να ζητήσουμε την βοήθεια τους

Οι ευθύνες των προηγούμενων κυβερνήσεων και της σημερινής για την μεγάλη εξάπλωση των ναρκωτικών είναι βαρύτερες. Είναι συμμετοχές οι πολιτικές τους σε αυτό το τεράστιο έγκλημα. Και το έκαναν και το κάνουν συνειδητά.

Ξέρουμε καλά σε τι κατάσταση βρίσκεται το γονεϊκό κίνημα και δεν πετάμε στα σύννεφα. Καλούμε γονείς, μαθητές κι εκπαιδευτικούς ν' αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα με ψηλά το κεφάλι, αγωνιστικά.

Να διαλέξουν ν' ακολουθήσουν συνειδητά έναν αισιόδοξο τρόπο ζωής που είναι ο αντίποδας της μιζέριας, της απογοήτευσης, της αποξένωσης, της φυγής.

Σαν Ομοσπονδία έχουμε ακολουθήσει το δρόμο του αγώνα στη ζωή κι αυτόν το δρόμο βαδίζουμε. Γι' αυτό και δεν υπάρχουν μπροστά μας αδιέξοδα. Τα αδιέξοδα υπάρχουν μόνο όταν σταματά ο αγώνας.

Κλείνοντας και απευθυνόμενοι στα παιδιά μας λέμε:

- Να μην τους κάνεις τη χάρη. Δείξε τους τι αξίζεις και τι σου αξίζει
- Να μη «μασάς το χόρτο» που θέλουν να σε ταΐσουν
- Να παλέψεις για μια ζωή ολόκληρη και όχι με δόσεις

Η μοναδική πραγματικά ελεύθερη επιλογή είναι ο αγώνας για μια καλύτερη ζωή, τέτοια που δικαιούται η νεολαία για να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες ανάγκες της.